

Дело C-208/05

ITC Innovative Technology Center GmbH

срещу

Bundesagentur für Arbeit

(преюдициално запитване, отправено от Sozialgericht Berlin)

„Свободно движение на работници — Свободно предоставяне на услуги —
Национална правна уредба — Изплащане от държава-членка на възнагра-
ждение, дължимо на частен трудов посредник, на основание извършена
дейност по настаняване на работа — Работа, за която е предвидено плащане на
задължителни вноски за социално осигуряване в същата държава-членка —
Ограничаване — Обосноваване — Пропорционалност“

Заключение на генералния адвокат г-н Р. Léger, представено на 5 октом- ври 2006 г.	I - 184
Решение на Съда (трети състав) от 11 януари 2007 г.	I - 213

Резюме на решението

- 1. Свободно движение на лица — Работници — Разпоредби на Договора — Действие по отношение на лицата (член 39 ЕО)*

2. *Свободно движение на лица — Работници — Равно третиране — Свободно предоставяне на услуги — Ограничения*
(членове 39 ЕО, 49 ЕО и 50 ЕО)
3. *Общностно право — Непосредствено действие — Непосредствено приложима разпоредба на Договора — Задължения на националните юрисдикции*

1. Не е изключено при определени обстоятелства частен трудов посредник да се позовава на права, непосредствено признати на общностните работници от член 39 ЕО, когато той извършва посредничество между търсещите и предлагащите работа и договорът за настаняване, сключен с кандидат за работа, поставя този субект в ролята на посредник, в смисъл че той представлява същия кандидат и му търси работа.

на правилата за свободно движение на работници.

(вж. точки 24—26)

2. Разпоредбите на членове 39 ЕО, 49 ЕО и 50 ЕО не допускат национална правна уредба, според която плащането от държава-членка на частен трудов посредник на възнаграждението, дължимо на последния от кандидат за работа поради настаняването му на работа, е обвързано с изискването за намерената от този посредник работа да е предвидено плащане на задължителни вноски за социално осигуряване на територията на въпросната държава.

Всъщност, за да е ефективно и полезно, правото на работниците на достъп до трудова дейност и на извършването ѝ на територията на друга държава-членка без дискриминация трябва да включва и правото на посредниците, например на частен трудов посредник, да им помагат да си намерят работа при съблюдаване

В действителност кандидат за работа, на когото посоченият посредник е намерил работа, за която е предвидено плащане на задължителни вноски за социално осигуряване в друга държава-членка, се намира в по-неблагоприятно положение, отколкото ако въпросният посредник му е намерил работа в тази държава-членка, защото в последния случай той би се възползвал от поемането на

възнаграждението, дължимо на частния трудов посредник за намирането на тази работа. Така подобна правна уредба създава пречка за свободното движение на работници, която е в състояние да възпре кандидатите за работа, особено тези, чиито финансови средства са ограничени, и вследствие на това частните трудови посредници да търсят работа в друга държава-членка, щом като комисията за настаняване на работа няма да бъде заплатена от държавата-членка на произход на посочените кандидати.

Фактът, че подобна система е предназначена да подобри настаняването на работниците на работа, както и да намали безработицата, да предпази системата на националното социално осигуряване или националния пазар на труда от загубата на квалифицирана работна ръка, не може да обоснове подобно ограничение. Всъщност като отказва систематично ползването на въпросната система от кандидати за работа, наети в друга държава-членка, въпросната правна уредба във всички случаи надхвърля необходимото за достигане на преследваните цели.

(вж. точки 35—36, 38, 42, 44—45, 57—59, 61—62; точка 1 от диспозитива)

Подобна правна уредба впрочем съдържа ограничение на свободното предоставяне на услуги, основано на мястото на изпълнение на такава услуга, тъй като тя е в състояние да засегне частния получател, в конкретния случай кандидата за работа, който трябва сам да плати възнаграждението, дължимо на посредника, когато намереното от частен трудов посредник работно място се намира в друга държава-членка. По отношение на частния трудов посредник — доставчик на услугата, възможността за разширяването на тази дейност в други държави-членки ще бъде ограничена, тъй като прибягването до услугите му от известен брой кандидати за работа ще зависи в голяма степен от въпросната система, като също по силата на тази система посредникът ще може да намери работа на кандидата в друга държава-членка без риск от неплащане.

3. Националната юрисдикция следва, като използва в пълна степен предоставената ѝ от националното право свобода на преценка, да тълкува и прилага разпоредбата на вътрешното право по начин, съответстващ на изискванията на общностното право, а когато такова тълкуване е невъзможно по отношение на разпоредби от Договора, предоставящи на частноправните субекти предявими по съдебен ред права, които националните юрисдикции са длъжни да защитават, тя следва да остави без приложение разпоредбите на вътрешното право, които са в противоречие с посочените разпоредби.

(вж. точка 70; точка 2 от диспозитива)